

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ruskega carja novoletnica.

Ko je bil Napoleon III. na vrhuncu svojega vladanja, in v polni moči svoji tako rekoč odločeval osodo Evrope, gledali so vsi narodi nekako rado-vedno na prestolnico ob Seni, ter pričakovali, kak glas bode od tam prišel. Posebno je bilo to od l. 1859. naprej, ko je novoletni govor Napoleonov kakor blisk iz jasnega neba razkril pretečo nevarnost za evropski mir, in napovedal z jasnimi besedami in brez okolišanja vojno, ki se je razvnela kmalu potem mej Francijo in Avstrijo za neodv-istnost Italije.

Tako ostalo je dolgo vrsto let. Napoleonova zvezda je obledela, zasijala je v novem svitu ona Hohenzollerjev, in Berlin prevzel je za nekaj časa vodstvo evropske velike politike, v Berlinu igrala se je prva violina v evropskem koncertu.

Toda kmalu spremenila se je situacija. Vedno jasneje približevanje mej Francijo in Rusijo prelo-žilo je težišče evropske velike politike bolj proti severu, oči evropskih narodov začele so se bojaz-ljivo obračati v Peterburg. Ključ onemu hramu, iz katerega bi švignila furija evropske vojne, nahaja se v rokah ruskega cara. Da je resničen ta izrek, dokaz temu je dvakratno potovanje mladega nem-škega carja na ruski dvor, da prepreči omenjeno približevanje mej Francijo in Rusijo, ter pridobi zadnjo za svoje namene. V koliko se mu je to po-srečilo, je znano.

Da ima Rusija zares take namene, kakor to dan na dan čitamo v Slovanom nasprotnih nemško-židovskih novinah, že davnej bi nad Evropo prišlo vse zlo in gorje, katero prinaša vojna. Balkanske homatije dale so že dosti povoda k temu. Kakor razuzdani paglavci, dražili so mali mogotci v Sofiji ruskega orjaka, kateri se pa ni zmenil za nehva-ležno postopanje teh pigmejev, ter mirno korakal svoja pota, misleč si, taki pritlikovci ne mogó me razžaliti ali spraviti z duševnega ravnotežja. Res teško je bilo za mogočno Rusijo prenašati vedna in vedna izzivanja, evropski mir visel je včasih res že samo na nitki, a miroljubje in od vseh, celo od najbolj zagrizenih nasprotnikov Slovanstva priznana poštenost in iskrenost ruskega carja, obvarovala sta Evropo pred grozo vojne furije.

Da nam vsaj bližja bodočnost v tem oziru ne prinese bistvenih sprememb, za to so nam porok mirne besede, katere je tudi letos spregovoril car Aleksander III. ob novem letu.

Star običaj je na Ruskem, da na novega leta dan (13. januarja) generalni gouvèrner Moskovski v imenu prebivalstva stare prestolnice Ruskega carstva izreka novoletna voščila caru v Peterburgu. Car odgovarja na to novoletno voščilo z lastnoročnim pismom, v katerem navadno razjasni politiko svoje vlade, oziroma razgrne zaveso, katera zakriva s tajnostno temoto namene njene. Novoletno pismo vladarja vseh Rusov, je nekako razkritje, iz kate-rega se da sklepati, kake namene ima za bodoče leto vlada ruska, oziroma glavni in jedini nje me-rodajni faktor, to je car sam.

Tudi car Aleksander III. drži se tega ruskega starega običaja, in jednoglasna je sodba vseh ne-pristranskih časopisov, da so njegova novoletna pisma poslednjih let bila navdahnena duhom miru. „V novo leto stopivši, prosim Boga, da bi se tudi nadalje razvoj notranjega ukrepljenja ljubljene naše domovine nepretrgano in nekaljeno mogel vršiti v miru kateri nas vse osrečuje, ki ga vsi želimo“. Tako pisal je car lansko leto v svojem novoletnem pismu knezu Dolgorukemu. Jednako glasi se tudi letošnje pismo, s katerim je odgovoril car na vo-ščila, ki jih je izrekel v imenu Moskve knez Dolgo-ruki. Tudi v letošnjem pismu poudarja car, da prosi Boga, naj blagoslovi tudi v tem letu Rusijo z do-brotami miru in blagobitja.

Gotovo bodo te miroljubive besede ruskega carja našle odmev po vsej Evropi, zagotavljajo pa nas ob enem, da vsaj v kolikor je od Rusije od-visno, se mir ne bode kalil, kajti jekleni, a skoz in skoz tudi pošteni značaj carjev je porok, da ne zakriva po navadi zvitih diplomatov za sladkimi besedami drugih hudobnih nakan. To priznali so mu celo najstrastnejši sovražniki Rusije in slovan-stva sploh in zatorej smejo narodi evropski vsaj najbližnji bodočnosti zaupno gledati v oči, kajti novoletnica ruskega carja glasi se odločno za mir.

Kako pa se bode razvila zares napeta situ-vacija, katero je rodilo neprenehano oboroževanje in tekmovalstvo evropskih držav, ki stokajo pod pezo

groznega militarizma, to je stvar, na katere rešitev evropski narodi mislijo le s trepetom. Toda ne ka-limo si sedanjosti s strahom pred bodočo hudo uro, naudaja naj nas nada na blagi mir, katero nam je vzbudila v prsih ruskega carja novoletnica. Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. januarja.

Germanizacija v Galiciji.

Poljski listi se pritožujejo, da se germanizuje pri poštnih in brzojavnih uradih v Galiciji. Tako so posamični poštni in brzojavni uradi prisiljeni nemški občeovati s poštnim in brzojavnim ravnateljstvom. Še huje je pa pri železnicah. Notranji uradni jezik je izključno nemški, kakor v „dobrem starem času“. Nezavisna poljska glasila odločno zahtevajo, da se naredi konec takemu nezakonitemu postopanju. Tudi v nas vidimo, da se najbolj ger-manizuje pri uradih, ki so podčinjeni trgovskemu ministerstvu. Iz tega pač smemo sklepati, da je mar-quis Baequehemu posebno nemščina mila.

Tirolski deželni zbor.

Dunajski listi so dobili vest, da se tirolski deželni zbor že danes zaključí. Če je ta vest res-nična, nam kaže, da se je iz dosedanjih posvetovanj v odseku vlada pričela, da ni pričakovati, da bi deželni zbor sklenil tak šolski zakon, katerega bi mogla predložiti sankciji.

Zbornice tehnikov.

Ogerski tehniki že nekaj čas razpravljajo misel, da bi se osnovala zbornice tehnikov, ki bi bile po-dobne sedanjim odvetniškim zbornicam. Glavni nalog novim zbornicam bi bil, da urede pravico, kdo sme delovati kot samostojni inženér v zasobni praksi. Budimpeštansko društvo inženérjev in arhitektov je bilo izvolilo poseben odsek, da je izdelal poročilo o tej zadevi. V kratkem boče omenjeno društvo zbor-nici poslancev poslati prošnjo v tej stvari.

Vnanje države.

Minister Tavšanovič.

„Male Novine“, katere posebno z veseljem napadajo državne dostojanstvenike srbske, so jele napadati ministra Tavšanoviča. V odprtem pismu do ministerskega predsednika se pravi, da je gori ome-njeni minister imel 1700 cekinov dolga, ko je po-stal minister, sedaj pa ima samo v delnicah hra-nilnega in posojilnega društva 35 000 frankov. List pravi, da se še marsikaj govori, kako je minister

LISTEK.

Milan.

Črtica iz življenja.

(Za „Slov. Narod“ napisal Fr. d. P. Z.—č.)

(Dalje.)

Onemogel od pripovedanja nasloni se Milan na naslonjač. Motno oko upre na tla, a duh je letel nazaj v srečnejše, lepše dni. Spomin mu je slikal mali vrtič pred belo hišico. — Na pol otvorene ustnice šepetale so ono melanholično narodno sla-vonsko:

Kud pogledam — svud je tamno,
Za me nema svetila,
Moja draga, ona sama
Svetilo mi uzela

Čez nekaj časa nastavi svojo pripoved:

„Preteklo pomladi sem bil po nasvetu zdrav-nikov v Meranu. Potrč od telesnih in duševnih bóli izgubil sem svojo voljo in slušal sem vsaki svet. — Koliko je bilo tu ljudi, ki so prišli krepiti svoje zdravje, koliko jih je bilo, ki so prišli zabavljat se! Divno podnebje, krasni krajevi podavajo vsa-kemu gostu, kar je iskal. Malo tožnih lic sem videl.

Vse je polno življenja, polno sreče, polno ljubezni! „Mari sem jaz jedini prokletnik na ti širni zemlji,“ sem često djal, „kateremu ni pomoči, kojega duh se ne more razvedriti?“ — Glej — ondi gre znanec moj iz mladih dnij. Pod roko vodi krasno, mlado ženo. Srečno se je vrnil iz Bosne, zlat križec mu diči junaška prsa. — Gotovo ji pripoveda, kako so se hrabro borili za bedno rajo, kako je on v naj-ljučem boji mislil na svojo milo nevesto, kako je štel ure, da jo zopet vidi. . . . Jedva me opazi, boji se, da s svojim očesom, s svojim dahom ne okužim sreče njegove. . . . A ona me obžalujočim očesom pogleda, oklene se čvrstejše njegove roke, a on se nagne do njenega zornega lica. . . . Oj, zakaj ne smem tudi jaz biti srečen!? — Znanec moj se vrača — glej vender me je prepoznal.

„Kaj je s teboj, Milane, da ni več čuti o tebi? Ne izgledaš baš zdravo. . . . Kje bivaš navadno; doma te že dolgo ni bilo.“ —

Ali glas mu ni prijazen, ko nekaj, roko mi je tako hladno stisnil, pogled mu je tako malo-maren! Gotovo je junaku z zlatim križcem na prsih mrzko, da vidi mene krevljo, ki sem se klatil po kopeljih, dokler so drugi rojaci venčali glave z la-vori zmage. . . . Že sem mu hotel zaničljivo

reči: „Pusti me, kaj to tebi mar?“ — Ali ne čakaje mojega odgovora, reče znanec:

„Govori se, da si se ti prav malo kavalirski ponašal nasproti svoji zaročnici Jelki. Krivo si učinil siroti bedni. . . .“

Nesem ga dalje poslušal. Obup me je z nova prijel — in nevede, kaj delam, iskal in premetaval sem po svoji prtljagi v stanovanju, da najdem — njeno sliko, njena pisma. — „Jeli mogoče“, sem djal, „da bi to divno bitje krilo v svojem srci laž, varko? Jeli mogoče, da bi to krasno in mило dekle za toliko mojo ljubezen vračalo hinavstvo!“ — Tisti večer sem sklenil, da jo poiščem, da jo vidim, da čujem iz njenih ust svojo usodo. Preklinjam se, da nesem takrat imel toliko moralne sile, da bi bil poizvedel, kdo jo je otel moji sreči?“

Mislil sem na tožno povest prijateljevo in tudi jaz sem slutil, da se je Milan prenaglil, da je iz-rekel okrutno in krivo obsodbo, pa uničil morebiti dvoje src. Do tedaj je živel samo svojim študijam, spomnu na dobro mater in ljubavi svoji. Temne strani življenja ni nikdar poznal, značaja svojega ni nikdar koval v trdem boji — za obstanek, pa mu je značaj ostal — mehak. Samo Jelko je še moral doseči, — pa evo vrhunca njegovi sreči. Ali

obogatel in pozivlje ministerskega predsednika, da pojasni stvar v interesu radikalne stranke, ki mora gledati, da je čista že zaradi tega, ker je drugim večkrat očitala korupejo. Vladna glasila odločno zavračajo ta napad, ki ni drugega nego zlobna laž, kakeršne se sploh redno nahajajo v „Malih Novinah“.

Ministerski predsednik bolgarski.

Po poročilih iz Sofije, je Štefan Stambulov dobil ob novem letu nad 2000 častitk. Mnogo teh častitk je najbrž bilo najetih, da so služile kot neka demonstracija proti Koburžanu. Knezu se je hotelo pokazati, kako zaupanje ima Stambulov pri narodu, da bi se ga ne upal odstraniti.

Pruski deželni zbor.

Komisije pruskega deželnega zbora hitro nadaljujejo svoje delovanje. Nov občinski red bode kmalu rešen, pa tudi posvetovanje o ljudskošolskem zakonu se približuje koncu. Kakor se kaže, bode komisija poslednjo predlogo vsprejela skoro popolnoma nespremenjeno, kakor jo je predložila vlada, dasi se močno upira katoliški centum. Upati je torej, da deželni zbor v tem zasedanju povoljno reši svojo nalogo, dasi se je že kazalo, da bodo konservativci in katoliški centum zavrgli vsake reforme.

Švedski zbornici.

sta se včeraj otvorili. Kralj imenoval je predsednikom prve zbornice grofa Lagerbjelka, podpredsednikom pa vsučiliščnega kancelarja Ehrenheima, predsednikom druge zbornice guvernerja Rydinga, podpredsednikom pa grajščaka Danielssona.

Parnellova zvezda še ni zatemnela.

Kaj da sta se Brien in Parnell dogovorila, še ni zagotovo znano, zato pa danes še ne moremo soditi, kaj bode storil Parnell. Toliko pa že danes lahko rečemo, da svoje politične vloge še ni odigral. Njegovi nasprotniki triumfovali so vsekako prežgodaj po volitvi zmagi v Kilkeny-ju. S tistega časa so se odnosi na Irskem nekako za Parnella prej na bolje nego na slabše obrnili. To čuti tudi vodja protiparnellovcev Mac Carthy in za to so njegova glasila se hudovala, da se je Parnell jel pogajati z Brienom. Mož je čutil, da pri teh pogajanjih ne gre le za Parnella temveč tudi zanj, ki si je prisvojil vodstvo. Posebna pa tudi duhovščina, ki bi se rada otresla protestanta Parnella, že sedaj sluti, da se je prežgodaj veselila.

Da je po znani pravdi zares se bilo posrečilo nasprotnikom ga pripraviti ob veljavo pri narodu ni čudno. Parnell sam se je bil nekako Ircem odtujil. Več let ga ni bilo že na zeleni otok. Živel je v Londonu in bavil se s politikom. Poleg tega je pa mnogo pripomoglo njegovim nasprotnikom, da sta se Dillon in Brien izjavila proti njemu. Vzlic temu pa Parnell vendar ni zgubil vseh privržencev na Irskem. Če tudi so se postavili proti njemu škofje, vendar se velik del naroda nikakor ni odpovedal od njega.

Sedaj, ko se je stvar jela mirneje presojati, je pa Parnellov upliv jel znatno naraščati. Irci prihajajo do preverjenja, da je vsa pravda naperjena proti Parnellu bila le politična komedija, katero so uprizorili, da bi uničili skušenega vodjo. Vsaj je baš kapitan Shea bil priča v neki prejšnji pravdi proti Parnellu. Tudi je iz pravde proti Timesu dovolj znano, kako so podmitovali priče. Jednakih sredstev so se posluževali tudi v novi pravdi.

Parnell je bil Angležem tako nevaren nasprotnik kakor malo kdo. On je Irce znova preorganizoval k narodnemu boju in jim pridobil političen ugled. Brez njega bili bi danes javljene tak faktor v politiki, kakor so. On sicer ni poseben govornik, ali je prekanjen v vseh parlamentarnih zvijačah. Noben drug ni znal vseh slabih strani parlamentarnega reda, izkoristiti zase bolje nego on.

prevelika sreča se tudi težko, časih še teže podnaša, kakor prevelika beda in gorje. —

Po vsem sem se tudi uveril, da njegova bolezen ni toliko telesna, kakor duševna, pa sem srčno želel, da se posreči ozdraviti bolnega prijatelja, izmiriti ga s svetom. Bilo je prilike, da bi Milan mogel jedenkrat postati pravi steber svoje domovine. — Nakanil sem, da informiram kojega veččaka zdravnika o pravem stanju prijateljevem, potem pa da izpitam, kje ona sedaj biva, česar nesem mogel znati, ker sem se samo nejasno spominjal vesti iz časopisov, da je neka gospodičina Jelka Ofelova s krasnim uspehom pela v češki operi.

Precej drugi dan poiščem zdravnika, ki je bil na velikem glasu. Iz vseh krajev so prihajali bolniki k njemu, ker je bila dognana stvar, da se ni nikdar zmotil v dijagnozi. Bil je poznat osornež in vendar so ga radi imeli. Posla je imel toliko, da je pozabil na srce in da v brigi za zdravje svojih bolnikov ni utegnil poiskati si družice za življenje. Pri moji skrbi za prijatelja nesem ni pazil na to, da se ta sloveči zdravnik zove — doktor Ofel.

Pripovedujem učenjaku zdravniku o svojem prijatelji, a on se odmah odveze z menoj, ker ga je „casus“ zanimal, kakor se mi je zdelo. Zatopil se je v misli in na moja vprašanja ni odgovarjal.

Te dni je bil Parnell v narodni ligi v Dublinu jako naidušeno pozdravljen. Jasno se je videlo, da Irci še vedno v njem vidijo svojega vodjo. Še bolj pa nam nekaj drugega kaže, kak je Parnellov upliv na Irskem. On še vedno gospodari z denarji irske lige, ali vendar zadnji čas doneski za ligo hitreje dobajajo nego so dosedaj. Poslednjih štirinajst dni je došlo blagajnici nič manj nego 5000 funtov sterlingov. To je pač najboljša zaupnica Parnellu. Mnogi, ki so se mu izneverili, se zopet pridružujejo k njemu. Tako se je podružnica „Narodne lige“ v Belfastu zopet izjavila zanj, dasi se je bila poprej izjavila proti njemu.

Čuje se, da Parnell za nekaj časa odloži vodstvo in ga prevzame Brien ali pa Dillon. Tega pa Parnell ne bode storil zaradi tega, ker je zgubil zaupanje naroda, temveč zaradi tega, ker to zahteva sedanjí politični položaj. Svojega mandata pa najbrž tudi odloži ne bode. Sicer pa pri sedanjih razmerah pač ne moremo reči, če Parnell odloži vodstvo, da je to njegov poraz, temveč bode to prej le zmaga njegova. S tem bode odstranil, da uničil svojega največjega nasprotnika Carthy-ja, pripravil ga bode ob vodstvo jednega dela irske stranke Dillon ali Brien bode pa tudi le na videz vodja, toliko, da se bode on pogajal z Gladstonom, kateri valed svojih strogih moralnih načel ne mara občeovati s Parnellom. Pravi vodja stranke ostane pa tudi še nadalje Parnell. Vsa irska politika gibala se bode po istem tiru, kakor ga bode jej predpisoval njen dosedanjí vodja. Ko pride zopet ugoden čas, pa bode Parnell zopet sam prevzel vodstvo v roke. To bode tem lažje, ker tudi mnogi angleški liberalci ne vidijo pravega povoda, zakaj da bi se moral umakniti Parnell političnemu življenju. Jediní Gladstone ni hotel odstopiti od zahteve, da Parnell vodstvo odloži, drugi morda bi se pa bili dali že tudi drugače pogovoriti. Kdor pozna Parnellovo prekanjenost in njegove izredne zmožnosti ne dvoji, da bode ta mož še igral veliko ulogo v irski zgodovini in da ostane še nadalje strah angleški konservativni vladi, ki se je že veselila, da se ga je otresla, ali sedaj vidi, da se je varala, kajti narod irski že odpušča napake svojemu vodji zaradi velikih zaslug, ki jih ima zanj. Parnell pa tudi lahko reče, da se on nikdar ni izneveril narodu, naj se sicer kakor koli hoče sodi o njem.

Govori se, da se je že našlo pot, po kateri pride Parnell zopet do vodstva. Angleški liberalci bi se baje zadovoljili, če Parnell vzame Sheo, katera je ločena od svojega moža. Škofje irski menijo nekda, da se katoliško prebivalstvo Irske s tem še ne more zadovoljiti, če bi se tudi protestantski Angleži, ali Parnell je prisiljen odložiti vodstvo le zaradi angleških zaveznikov, ne pa zaradi irskih škofov, če bi se Gladstone zadovoljil, bi se irski škofje najbrž tudi morali. Sicer pa ne vemo, če bode Parnell nastopil to pot, ali pa kako drugo.

Dopisi.

Iz Iirske Bistrice 17. januarja. [Izv. dop.] V nas ide štetje že proti koncu. Kolikor je doslej znano, je vse opisalo slovenski občevalni jezik, izimši jedinega našega c. kr. notarja Alfreda Rudescha, ki je zapisal, da je njegov občevalni jezik nemški. Gosp. Rudesch poročen je v Ribnici, njegova soproga je rodem Ljubljanka, oba znata slovenski in Rudesch mora kot notar občeovati s strankami izključno v slovenskem jeziku, zato je jako čudno, zakaj je zapisal, da je nemščina njegov občevalni jezik. Sedaj razvidimo, zakaj je g. Rudesch pred več nego letom dnij iz tukajšnje čitalnice izstopil. On neče biti Slovenec,

neče biti to, kar je, akoravno se mu še sedaj na govorjenji pozna, kje je bil porojen.

Iz Cerkljana na Gorenjskem 18. januarja. [Izv. dop.] Včeraj imeli smo tukaj semenj. Prignalo se je obilo lepe, rejene živine sem, a večinoma le iz bližnjih vasij, zaradi obilnih snežnih zametov. Tudi prodala se je živina jako dobro. Videti je bilo več volov, ki so bili prodani nad 200 gl. jeden. To je gotovo lepa cena. — Ves dan ni bilo najmanjšega nereda, dasiravno je naš kraj razupit, da se naši čvrsti, korenjaški fantje, včasih nepotrebno malo poskusijo, kdo je močnejši. Naj mi bode tukaj tudi dovoljeno, omeniti važno zadevo glede Kamniške železnice. V nas so velike vasi in župnije, ki imajo direktno zvezo glede vožnje v Ljubljano. Že pri poskušnih vožnjah se je pripetilo obilo nesreč, kajti vlak bode od Cernuč do Trzine vozil vedno poleg ceste. Erar odstopil je železnici toliko prostora, da se je komaj mogoče ogniti. Vsak človek previdi torej, da nam bode pozneje pot v Ljubljano zaprta, ko železnica steče. Opozorjamo torej župane, da v tej važni zadevi skupno storé svojo dolžnost, da se ta nedostatek odpravi, kakor bode mogoče in da tudi naše deželne poslance na to opomni. Skupnimi močmi in resno voljo se bode menda vendar kaj doseglo. Dxi.

Iz Ormoža 18. januarja. [Izv. dop.] (Ormoška kmetijska podružnica) imela je dne 11. januarja t. l. v Ormoži „Pri zlatem jellenu“ pod vodstvom g. oskrbnika Antona Jesiha svoj letni zbor, pri katerem so se povoljno rešile podružnične zadeve.

G. dr. Geršak je govoril obširno o zasajanju ameriških trt. Dal nam je tudi pokusiti vino, ki ga je dobil od tukaj vzgojenega ameriškega „Jork Madeira“.

Pokušano vino se je pripoznalo, čeravno ima še nekaj posebnega ukusa, kot dobro in tudi močno. Za rabo bode ta trta, ako pride tudi k nam trtna uš, najbolj prilična, ker rano in rada rodi. Vino ima črešnjevo rudečo barvo in še je bolj temno, ako se grozdje kvasi.

G. A. Mikl poročal je o društvenem zakladu in je bil nezadovoljen, kakor celi odbor, nad onimi udi, ki zaostajajo z uplačevanjem doneskov po več let, kar dela mnogo nepotrebnih pisarij. Ustopilo je več novih udov.

V novi odbor se jednoglasno izvolijo gg: Dr. Ivan Geršak, predsednik; Anton Jesih, predsednika namestnik; Alojzij Mikl, denarničar; Anton Porekar, tajnik in Jakob Cajkar, odbornik. Za poslanca k 67. občnemu zboru c. kr. kmetijske družbe Štajerske se izvolita: G. dr. Ivan Geršak, za njegovega namestnika pa g. Anton Jesih.

Domače stvari.

— (Za „Mir“) nabral je mej Ljubljanskimi rodoljubi gospod Ivan Hribar 173 gl. 40 kr. Naj bi ta izgled posnemali tudi drugod, kajti „Mir“, ki je največ pripomogel, da so se iz narodnega spanja probudili koroški Slovenci, zasluži podpore.

Ko dospeva do Milanovega stanovanja, opazil sem, da se je visoko čelo zdravnikovo pokrilo s strašnim oblakom. Ko pregleda bolnika in vidi njegovo stanje, ne oblaži mu se strogo lice.

„Vi ste torej g. Milan Milič?“ zagrmí zdravnik. — „Moral bi priti k vam kot strogi sodnik, a ne kot lečnik. — Seveda, vi me ne poznate? Videli ste me pri neki priliki, ali takrat ste gledali v drugo lice. Poznali ste pa Jelko, . . . hčerko mojega starejega brata? Dokako da niste znali, da se je moj brat proti volji roditeljev oženil, pa rajše ostavil domovino in šel z izvoljeno soprogo daleč na jug, kakor da bi bil prelomil besedo zadano svoji obljudbi. A svet je tako malen, da se sorodniki in znanci spet srečavajo, prej ali pa poznej. Nesreča je samo ta, da sem svojo netjakinjo spoznal še le v Pragi. S solznim okom pripovedovala mi je o bedi in žalostni osodi svojih roditeljev, o smrti svojega očeta, mojega ponesnega brata, ki je svojevoljno pretrgal vezi z roditelji in domovino. Pripovedovala mi je o vaši blagi materi, o vas. Olga, vaša sorodkinja, je našla z novci, ki jih je podedovala po vaši materi, — moža, pa je ostavila Jelko, kakor menda veste. Kako srečen sem bil, da sem mogel vzeti milo deklo pod svoje okrilje! Pomladil sem se, slušajoč

jo govoriti o mojem bratu, pa sem vam zavidal, ki ste jo imeli v kratkem povesti pred oltar, a meni oteti netjakinjo, ki si še nesem dosti ogrel srca na otroku mojega brata. — To plemenito in ponosno bitje ljubilo je vas in samo vas s tolikim žarom, jaz sem imel malo prostora v njenem srci. A vi pridivate v onem času k njej, ko je po takem krasnem uspehu slonela na svojih prsih in govorila: „A njega ni tu. Milan ni prišel, on ni hotel priti. — Kaj če mi slava, kaj lovor, ko njega ni . . .“

Vi niste znali ceniti tolike ljubezni! — A ne samo to, vi ste ji govorili razžaljive besede. — Jeli ste bili pri pameti, ko ste dirali s surovimi besedami v najsvetejša čuvstva ljubečega dekleta, ko ste sumjali o njeni ljubezni, o njenem — poštenji, ko ste porušili njen svet, ki ga je na teh temeljih postavljala. — Ali tako je v življenji! Če stopiš komu na ulici na nogo, ali pa na obleko, tvoj obraz se nabere v sladke gube, snemeš klobuk, pa veliš! „Oprostite milostiva! Ne zamerite velečenjeni! Pardon, oh pardon!“ itd. — a če bratu svojema brezsrčno poteptate nade, — ljubezen, — poštenje, — če mu z okrutno roko trgate srce iz nedri, če mu uničite bodočnost, srečo in vse, kar mu je sveto, takrat ne iščete in ne najdete lepe fraze, da se izpričate!“ (Konec prih.)

— („Odločen korak.“) Pod tem naslovom pripoveduje včerajšnji „Slovenec“, da se je preteklo nedeljo pri sv. Jakobu, pri sv. Petru in pri oo. frančiškanih z lece čitala neka izjava, naperjena proti našemu listu, ker je v „Nedeljskem pismu“ napisal par kritičnih opomb gledé o. D. Surora, ki je pri „ofrih“ nabiral darove za svoje afriške rojake. V tej izjavi se mej drugim pozivljejo verniki, da zabranijo našemu listu razširjenje mej družine in prav goreče molijo za spreobrnjenje naše. V očigled tej izjavi konstatujemo, da vztrajamo pri svojih nazorih. Preubožen narod smo, da bi denarja pošiljali Sudancem, ko imamo vender doma robov in sužnje v izobilji, ko se ljudstvo zaradi bēde v tolpah izseljuje v Ameriko, služiti si onkraj morja s krvavimi žulji vsakdanji kruh. Z narodno-gospodarskega, a tudi z družnega stališča ne zdi se nam umestno, da se denar odvaja iz dežele in v božjih hramih radovednost pase. Sicer pa z veseljem pozdravljamo z lece v treh cerkvah prečitano izjavo, ker našemu listu ne bode škodljiva, marveč je le — priporočilo na naročbo.

— (Dolg nekrolog,) uprav demonstrativen, napisal je uradni list v včerajšnji številki o pokojnem Raimundu Zhubru pl. Okrog. Mi se sicer radi držimo gesla „De mortuis nil nisi bene“ a temu nekrologu nasproti ne moremo več molčati. Mi bi pač radi vedeli na katera fakta se opirajo uradnega lista laskavi pridevki: „unermüdt cher Fleiss, strenger Grechtigkeitssinn und unantastbare Objectivität“, v dekretu, ki se pokojniku uročil povodom umirovljenja njegovega, o njih vsaj ni niti sledu. Sicer pa je znano, da je pokojni Zhuber imel in večkrat izrekel načelo: „Jedes slovenische Blatt soll schon deshalb confisciert werden, weil es slovenisch ist.“ Te besede so karakteristike dovolj!

— (Novi pevski zbor „Glasbene Matice“.) Da po razhodu čitalniškega pevskega zbora, slovenska Ljubljana ne bode dolgo brez večjega pevskega zbora, ki bi v sebi združeval vse prijatelje slovenskega petja, to je bilo jasno slehernemu, ki le malo pozna razmere. In zares ustanovil se je konečno predvčeranjem novi pevski zbor, ki bode integrirajoč del vrle naše „Glasbene Matice“ in ki bode gotovo tudi mnogo pripomogel, da si to društvo pridobi vedno večje simpatije in širje polje delavnosti svoje. Okolu malega jedra pevcev, ki so se že dlje časa vežbali v prostorih „Glasbene Matice“ nabralo se je s časoma vedno večje število, ki je naraslo do 46 pevcev. Če se pridružijo še mnogi drugi znani izvrstni pevci, o čemer ne dvomim, imeli bomo v kratkem jako impozanten pevski zbor, ki bode dostojno reprezentoval pevsko čast Ljubljane. Nasprotniki naši pa, ki so se morda že veselili zaradi zadnjih gotovo neljubih pojav, preverili se bodo, da za stvar smo vsi jedne misli. Organizacija novega zbora je na dobri podlagi osnovana in ima v sebi poroštvo razvoja in napredka, posebno pa če se bodo novemu zboru pridružili vsi naši stari pevci, katerim ljubezen do slovenskega petja gotovo ne bode pripuščala, da odtezajo skušene svoje moči novemu podvzetju. V podrobnosti se za danes ne bomo spuščali, ker nam je obljubljeno obširneje oficijelno poročilo, katero bomo objavili v kratkem. Dostavim naj samo toliko, da bode bržkone novi zbor s sodelovanjem nekaterih znanih muzikalnih moči nastopil javno že v teku bodočega posta, katero novico bode gotovo naše petje in glasbo čislajoče občinstvo pozdravilo z veseljem.

— („Slovenski Pravnik“) prinaša v 1. številki nastopno vsebino: 1. Dr. F.: O rabi jezikov v naših uradih, posebnost pri sodiščih. 2. Dr. Edm. Udziel: Pravo nadzastavno po pravu avstrijskem. 3. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Dokaza po §-u 348 trg. zak. ni moči nadomestiti z glavno prisego; vrniti blago ni staviti ga na razpolaganje. b) Zastavna pravica najemodavca in zakona: Je li dopusten zastavni popis gledé na „inventect et illata“ zaradi ne še zapadle najemšćinske tirjatve? c) Redno bivališće osebe, kazensko zaprte. Kazensko pravo: K pojmu „nepremagljive sile“ (§ 2. lit. g. kaz. zak.) 4. Književna poročila. 5. Razne vesti. 6. Vabilo. — „Pravnik“ izhaja dne 13. vsakega meseca in stane 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta. Društvenina in naročnina pošilja se društvu nemu blagajniku notarju Ivanu Gogoli; a rokopisi društvu nemu tajniku in uredniku dru. Danilu Majaronu.

— (Dunajske pošte) pri zaključku lista še nismo dobili, ker ima vlak par ur zamude.

— (Iv Škofje Loke) poročajo se nam zanimive podrobnosti o ljudskem štetju. Mej drugim upisala sta se kot Nemca trgovca Pl. . . . in J. J. . . . o. Prvemu je tekla zibelka v Železnikih, drugemu pa v Karlovcu. Pa nemški sta menda še oba britko malo kave in otrobov prodala, ker se od slovenskega našega ljudstva živita, od kar sta na svetu. Ločanom toplo priporočamo ta dva pošteništva v primeren odpor. Saj nam ne manka domačih poštenih trgovcev, ki se svojega slovenskega jezika ne sramujejo.

— (Ljudsko štetje v Trstu.) Zadnja „Elinost“ piše: Gospodar hiše via Porta št. 551 (Kadin), do danes ni dobil niti popisne pole niti ni prišel kak komisar v hišo. Kako to vprašamo? In če se tako godi temu inteligentnemu posestniku, kaj naj si mislimo o nevednih kadinskih bajtarjih! — V hiši g. Fišnerja poleg vojaške bolnice stanuje deset slovenskih družin (40 duš.) Tudi teh se ni nikdo spomnil povodom ljudskega popisovanja, ampak popisali so jih sami — kako? si lahko vsakdo sam misli. In tako se je godilo vse vprek.

— (1788 — 1890.) Ker je baš sedaj ljudsko štetje, ni brez zanimivosti, pogledati za dobro stoletje nazaj in primerjati takratne številke s sedanjimi. L. 1788. imela je Ljubljana 11.000 prebivalcev, Zagreb 4000, Gradec 35.000, Trst 22.000. Sedaj ima Ljubljana 30.000, Zagreb skoro 40.000, Gradec 112.000, Trst pa brez okolice približno 130.000. Najmočnejše pomnožil se je Zagreb, Ljubljana in Gradec pa sta zelo jednako naraščala, oba — počasi.

— (Po ljudskem štetju) ima Reka 30.059 prebivalcev. V desetih letih pomnožilo se je prebivalstvo za 9000 duš, to je za 40%. — Mesto Pulj ima sedaj 23.019 prebivalcev, pred 10 leti bilo jih je 17.777.

— (Železniški vlak se je moral umakniti burji.) Reški brzovlak, ki je pretekli petek ob 9. uri jutraj krenil iz Reške postaje, došel je samo do postaje Plase, kjer ga je burja ustavila, tako, da se je moral nazaj vrniti. V obče vlada že nekaj dnij v Primorju neobičajno silna burja, ter je po večih krajih upravo besnela. Jednake zime že ni bilo od l. 1879. naprej.

— (Iz Trsta.) Ples „Tržaškega podpornega društva“ preteklo soboto bil je prav živahen v okusno okrašeni dvorani Tersicore. „Delavsko podporno društvo“ in „Tržaški Sokol“ bila sta zastopana po deputacijah. Vladal je duh prave vzajemnosti. — Prvi plesni venček plesnega odseka del. podp. društva, pri katerem se je tudi plesalo „Kolo“ bil je tudi prav dobro obiskan. Mej odmorom deklarovala je g. Majcenova, Stritarjevo „Mojemu narodu“, gospici Arko in Drenik pa sta zapeli „Sarafan“. Vse tri izvršile so z občo pohvalo svoje uloge. Prihodnji venček bode 31. t. m.

— (Novoosnovano „pevsko in bralno društvo“ na Opčini) imelo je občni zbor v nedeljo 11. t. m. Predsednikom je bil izvoljen pri-ljubljeni domoljub g. Fran Karič; podpredsednikom g. Drašček; tajnikom g. A. Vremec, blagajnikom g. J. Daneu; v odbor pa gg. J. Vremec, Sošič J. in A. Turk. Pevci peli so več zborov, predsednik pa je nazdravil cesarju trikratno „Živio“, domača godba je svirala mej splošnim naudušenjem cesarsko himno. Nadejamo se, da bode novo društvo krepko delovalo, kakor sestrjemu v okolici Tržaški.

— (Volkovi v Zagrebu) Pretekle noči prignala je huda zima in pa visoki snež volkove prav v obližje mesta, ter so opazili volkove v Novivesti in v Vodovodski ulici, kjer so pograbili in požrli jednega psa. Ubili dozdej še neso nobenega.

— („Priročni zakonik“) za slovenske deželane na Goriškem je izdal g. E. Klavžar in pride že v tem meseci na svetlo. Knjiga obsega na 450 straneh v osmerki vse deželne postave veljavne za pokneženo grofijo goriško in gradiško in nekatere izmej najvažnejših državnih postav. V I. delu so upavne postave. II. del obsega gospodarstvene postave. V III. zadnjem delu so priobčene vse šolske, državne in deželne postave in reči, dokler je naredbe. Gradivo je v tej hije še jedenkrat žar s pomočjo kronologičnega es me li ti, bože moj?! je lahko najti v njej vsake mati, da naj se k Knjiga, katera bo gotovo dolgi, umirajoč mi pri občinskem zastopnikom, tajsem sklepal roke in nim uradnikom in drugim upanja . . . Ko sem bo na prodaj pri knjigotržci, usadil ljubezen do

v Gorici na Travniku, kamor naj se pošiljajo dotične naročbe. Ceno objavimo prihodnjič.

„N. Soča“.

— (Vabilo.) Bralno društvo pri sv. Juriji ob Ščavnici imelo bode v nedeljo 25. t. m. ob 3. uri popoldne v narodni šoli redni občni zbor in „Besedo“ s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Foerster: „Venec Vodnikovih pesnij“, moški zbor. 3. Občni zbor: a) Prečitane spremene in potrditve pravil; b) poročilo o delovanju v preteklem letu; c) volitev novega odbora; d) uplačevanje letnine; e) razni nasveti. 4. Fleišman: „Vse drobno“, moški zbor. 5. Warlamov „Sarafan“, čveterospev. 6. Slavnostni govor. 7. Dr. Ipavice: „Domovini“, zbor se samospevi. 8. Hajdrih: „Sirota“, peterospev. 9. Kocijančič: „Roženkravt, nagelj in rožmarin“, zbor. 10. „Na straži“, peterospev. Potem prosta zabava pri g. Fr. Vaupotiči. Ustopnine ni. K obili udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Čitalnica v Sežani) priredi veliko veselico na Svečnice dan, pri katerej bode sodelovala vojaška godba iz Trsta

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Hamburg 19. januarja. Zavarovalna društva najela so poseben parobrod, da pluje križem pri Helgolandu in svari ladije, da ne vničejo v Labo. Več ladij tiči v reki v ledu.

Palermo 19. januarja. Vsled viharja zrušila se je deloma streha pri bolnici za bolnike na očeh. Več bolnikov teško ranjenih.

Pariz 19. januarja. Zima je jako huda. V južni Francoski zamrznilo je več rek, kar že trideset let ni bilo.

Dunaj 20. januarja. „Wiener Zeitung“: Pomožnih uradov načelnik pri okrožnem sodišči v Novem mestu, Martin Mohar, dobil povodom zaprošenega stalnega umirovljenja zlati zaslužni križec s krono. — Elsner, okrajnega sodišča pristav v Škofjiloki, imenovan okrajnim sodnikom na Vrhniki.

Hamburg 20. januarja. Po poročilih iz Iquique prplula neka jadrenica z Angleškega tjakaj še le čez 190 dnij. Ta ladija je nekda probila iste viharje, kakor se domneva o Orthu. Zaradi tega je novo upanje opravičeno, da Ivan Orth še ni poginil.

London 20. januarja. Več vojnih ladij od angleškega brodovja v Tihem morju odplulo v Čile.

Razne vesti.

* (Financijska kriza v Italiji.) Iz Milana pišejo „Frankfurter Zeitung“: Kriza, prouzročena v Savoni po polomu bančnih hiš Forziani in Giusti, zadobiva veliko večje demenzije, nego se je v prvem trenutku mislilo. Oškodovanih je mnogo trgovcev, industrijalcev, privatnih oseb in javnih zavodov, in o premoženju mnogih teh odpre se konkurz. Trgovski promet v tem, na industriji bogatem mestu jako peša; preračunilo se je, da so udeleženci bančnih hiš Ponzone, Forziani in Giusti tekom jednega leta izgubili 14 milijonov lir. — Hranilnica v Correggio ustavila je plačevanja.

* (Knez primas ogerski) kardinal Simor briga se jako malo za svetne prijatelje. Njegovo največje veselje je po zimi krmljenje tičev. Po zimski slednji dan hodi po vrtu, če mu le zdravje dopušča in posiplje kruhove drobtinice in drugo krmo lačnim tičem. Poslednji pa že tudi dobro poznajo dobrotnika svojega in se v velikih tropah zbirajo okrog njega.

* (SNEG.) Zaradi snega so se brzovlaki po ogerskih železnicah ustavili. Po nekaterih železnicah ustavljen je ves promet. — V Hercegovini, Krivodolju in Črnigori je tudi velik sneg. V Krivodolju so se pokazale velike čete volkov. Tudi po Italiji je v več krajih snežilo.

* (Zamenjan vlak.) Po napačni izmenjavi tirov je v Stetinu nedavno zavozil osebni vlak na kolodvor za blago, tovorni vlak pa na kolodvor za osebni promet. Mnogo ljudi je na kolodvoru pričakovalo svojih sorodnikov — nekateri celo z boketi — in so se jako začudili, zaslišavši tuljenje bikov, kruljenje prašičev in bleketanje ovac in se ni pokazal noben človeški obraz.

* (Popisovanje židov.) V Varšavi morajo vsi židovi do 27. t. m. vsi židovi, ali ne, podariti Tudi ona je trpela, tudi hči mojega brata je trpela, ko si jo ti zapustil, ali Jelka te je pozabila! Nesem torej dolžan, da te ozdravim. Trpi samo! To naj bo moje maščevanje.

Vzel je klobuk in hitel oditi. Jaz grem za njim čez prvo sobo, prosim ga, zaklinjam ga, naj se smiljuje! Spominjam ga, naj pomisli na zdvojenost, če zve, da je Milan umrl, ljubeči jo z istim

obogatel in pozivlje ministerskega predsednika, da pojasni stvar v interesu radikalne stranke, ki mora gledati, da je čista že zaradi tega, ker je drugim večkrat očitala korupcijo. Vlada glasila odločno zavračajo ta napad, ki ni drugega nego zlobna laž, kakršne se sploh redno nahajajo v „Malih Novinah“.

Ministerski predsednik bolgarski.

Po poročilih iz Sofije, je Štefan Stambulov dobil ob novem letu nad 2000 častitk. Mnogo teh častitk je najbrž bilo najetih, da so služile kot neka demonstracija proti Koburžanu. Knezu se je hotelo pokazati, kako zaupanje ima Stambulov pri narodu, da bi se ga ne upal odstraniti.

Pruski deželni zbor.

Komisije pruskega deželnega zbora hitro nadaljuje svoje delovanje. Nov občinski red bode kmalu rešen, pa tudi posvetovanje o ljudskošolskem zakonu se približuje koncu. Kakor se kaže, bode komisija poslednjo predlogo vsprejela skoro popolnoma nespremenjeno, kakor jo je predložila vlada, dasi se močno upira katoliški centum. Upati je torej, da deželni zbor v tem zasedanju povoljno reši svojo nalogo, dasi se je že kazalo, da bodo konservativci in katoliški centum zavrgli vsake reforme.

Švedski zbornici.

sta se včeraj otvorili. Kralj imenoval je predsednikom prve zbornice grofa Lagerbjelka, podpredsednikom pa vseučilišnega kancelarja Ehrenheima, predsednikom druge zbornice guvernerja Rydinga, podpredsednikom pa grajščaka Danielssona.

Parnellova zvezda še ni zatemnela.

Kaj da sta se Brien in Parnell dogovorila, še ni zagotovo znano, zato pa danes še ne moremo soditi, kaj bode storil Parnell. Toliko pa že danes lahko rečemo, da svoje politične vloge še ni doigral. Njegovi nasprotniki triumfovali so vsekako prezdaj po volilni zmagi v Kilkenny-ju. S tistega časa so se odnosi na Irskem nekako za Parnella prej na bolje nego na slabše obrnili. To čuti tudi vodja protiparnellovcev Mac Carthy in za to so njegova glasila se hudovala, da se je Parnell jel pogajati z Brienom. Mož je čutil, da pri teh pogajanjih ne gre le za Parnella temveč tudi zanj, ki si je prisvojil vodstvo. Posebna pa tudi duhovščina, ki bi se rada otrsela protestanta Parnella, že sedaj slutiti, da se je prezdaj veselila.

Da je po znani pravdi zares se bilo posrečilo nasprotnikom ga pripraviti ob veljavo pri narodu ni čudno. Parnell sam se je bil nekako Ircem odtujil. Več let ga ni bilo že na zeleni otok. Živel je v Londonu in bavil se s politikom. Poleg tega je pa mnogo pripomoglo njegovim nasprotnikom, da sta se Dillon in Brien izjavila proti njemu. Vzlic temu pa Parnell vendar ni zgubil vseh privržencev na Irskem. Če tudi so se postavili proti njemu škofje, vendar se velik del naroda nikakor ni odpovedal od njega.

Sedaj, ko se je stvar jela mirneje presojati, je pa Parnellov upliv jel znatno naraščati. Irci prihajajo do preverjenja, da je vsa pravda naperjena proti Parnellu bila le politična komedija, katero so uprizorili, da bi uničili skušenega vodjo. Vsaj je baš kapitan Shea bil priča v neki prejšnji pravdi proti Parnellu. Tudi je iz pravde proti Timesu dovolj znano, kako so podmitovali priče. Jednakih sredstev so se posluževali tudi v novi pravdi.

Parnell je bil Angležem tako nevaren nasprotnik kakor malo kdo. On je Irce znova preorganizoval k narodnemu boju in jim pridobil političen ugled. Brez njega bili bi danes javljene tak faktor v politiki, kakor so. On sicer ni poseben govornik, ali je prekanjen v vseh parlamentarnih zvijačah. Noben drug ni znal vseh slabih strani parlamentarnega reda, izkoristiti zase bolje nego on.

prevelika sreča se tudi teško, časih še teže podnaša, kakor prevelika beda in gorjé. —

Po vsem sem se tudi uveril, da njegova bolezen ni toliko telesna, kakor duševna, pa sem srčno želel, da se posreči ozdraviti bolnega prijatelja, izmiriti ga s svetom. Bilo je prilike, da bi Milan mogel jedenkrat postati pravi steber svoje domovine. — Nakanil sem, da informiram kojega veččaka zdravnika o pravem stanju prijateljevem, potem pa da izpitam, kje ona sedaj biva, česar nesem mogel znati, ker sem se samo nejasno spominjal vesti iz časopisov, da je neka gospodičina Jelka Ofelova s krasnim uspehom pela v češki operi.

Precej drugi dan poiščem zdravnika, ki je bil na velikem glasu. Iz vseh krajev so prihajali bolniki k njemu, ker je bila dognana stvar, da se ni nikdar zmotil v dijagnozi. Bil je poznat osornež in vender so ga radi imeli. Posla je imel toliko, da je pozabil na srce in da v brigi za zdravje svojih bolnikov ni utegnil poiskati si družice za življenje. Pri moji skrbi za prijatelja nesem ni pazil na to, da se ta sloveči zdravnik zove — doktor Ofel.

Pripovedujem učenjaku zdravniku o svojem prijatelji, a on se odmah odveze z menoj, ker ga je „casus“ zanimal, kakor se mi je zdelo. Zatopil se je v misli in na moja vprašanja ni odgovarjal.

Te dni je bil Parnell v narodni ligi v Dublinu jako naidušeno pozdravljen. Jasno se je videlo, da Irci še vedno v njem vidijo svojega vodjo. Še bolj pa nam nekaj drugega kaže, kak je Parnellov upliv na Irskem. On še vedno gospodari z denarji irske lige, ali vendar zadnji čas doneski za ligo hitreje dobajajo nego so dosedaj. Poslednjih štirinajst dni je došlo blagajnici nič manj nego 5000 funtov sterlingov. To je pač najboljša zaupnica Parnellu. Mnogi, ki so se mu izneverili, se zopet pridružujejo k njemu. Tako se je podružnica „Narodne lige“ v Belfastu zopet izjavila zanj, dasi se je bila poprej izjavila proti njemu.

Čuje se, da Parnell za nekaj časa odloži vodstvo in ga prevzame Brien ali pa Dillon. Tega pa Parnell ne bode storil zaradi tega, ker je zgubil zaupanje naroda, temveč zaradi tega, ker to zahteva sedanji politični položaj. Svojega mandata pa najbrž tudi odloži ne bode. Sicer pa pri sedanjih razmerah pač ne moremo reči, če Parnell odloži vodstvo, da je to njegov poraz, temveč bode to prej le zmaga njegova. S tem bode odstranil, da uničil svojega največjega nasprotnika Carthy-ja, pripravil ga bode ob vodstvo jednega dela irske stranke Dillon ali Brien bode pa tudi le na videz vodja, toliko, da se bode on pogajal z Gladstonom, kateri vsled svojih strogih moralnih načel ne mara obćevati s Parnellom. Pravi vodja stranke ostane pa tudi še nadalje Parnell. Vsa irska politika gibala se bode po istem tiru, kakor ga bode jej predpisoval njen dosedanji vodja. Ko pride zopet ugoden čas, pa bode Parnell zopet sam prevzel vodstvo v roke. To bode tem lažje, ker tudi mnogi angleški liberalci ne vidijo pravega povoda, zakaj da bi se moral umakniti Parnell političnemu življenju. Jediní Gladstone ni hotel odstopiti od zahteve, da Parnell vodstvo odloži, drugi morda bi se pa bili dali že tudi drugače pogovoriti. Kdor pozna Parnellovo prekanjenost in njegove izredne zmožnosti ne dvojí, da bode ta mož še igral veliko ulogo v irski zgodovini in da ostane še nadalje strah angleški konservativni vladi, ki se je že veselila, da se ga je otrsela, ali sedaj vidi, da se je varala, kajti narod irski že odpušča napake svojemu vodji zaradi velikih zaslug, ki jih ima zanj. Parnell pa tudi lahko reče, da se on nikdar ni izneveril narodu, naj se sicer kakor koli hoče sodi o njem.

Govori se, da se je že našlo pot, po kateri pride Parnell zopet do vodstva. Angleški liberalci bi se baje zadovoljili, če Parnell vzame Sheo, katera je ločena od svojega moža. Škofje irski menijo nekda, da se katoliško prebivalstvo Irske s tem še ne more zadovoljiti, če bi se tudi protestantski Angleži, ali Parnell je prisiljen odložiti vodstvo le zaradi angleških zaveznikov, ne pa zaradi irskih škofov, če bi se Gladstone zadovoljil, bi se irski škofje najbrž tudi morali. Sicer pa ne vemo, če bode Parnell nastopil to pot, ali pa kako drugo.

Dopisi.

Iz Hirske Bistrice 17. januarja. [Izv. dop.] V nas ide štetje že proti koncu. Kolikor je doslej znano, je vse opisalo slovenski obćevalni jezik, izimši jedinega našega c. kr. notarja Alfreda Rudescha, ki je zapisal, da je njegov obćevalni jezik nemški. Gosp. Rudesch porojen je v Ribnici, njegova soproga je rodóm Ljubljanka, oba znata slovenski in Rudesch mora kot notar obćevati s strankami izključno v slovenskem jeziku, zato je jako čudno, zakaj je zapisal, da je nemščina njegov obćevalni jezik. Sedaj razvidimo, zakaj je g. Rudesch pred več nego letom dnij iz tukajšnje čitalnice izstopil. On neče biti Slovenec,

Ko dospeva do Milanovega stanovanja, opazil sem, da se je visoko čelo zdravnikovo pokrilo s strašnim oblakom. Ko pregleda bolnika in vidi njegovo stanje, ne oblaži mu se strogo lice.

„Vi ste torej g. Milan Milič?“ zagrmí zdravnik. — „Moral bi priti k vam kot strogi sodnik, a ne kot lečnik. — Seveda, vi me ne poznate? Videli ste me pri neki priliki, ali takrat ste gledali v drugo lice. Poznavali ste pa Jelko, hčerko mojega starejega brata? Dokako da neste znali, da se je moj brat proti volji roditeljev oženil, pa rajše ostavil domovino in šel z izvoljeno soprogo daleč na jug, kakor da bi bil prelomil besedo zadano svoji obljudi. A svet je tako malen, da se sorodniki in znanci spet srečavajo, prej ali pa poznej. Nesreča je samo ta, da sem svojo netjakinjo spoznal še le v Pragi. S solznim okom pripovedovala mi je o bedi in žalostni osodi svojih roditeljev, o smrti svojega očeta, mojega ponesnega brata, ki je svojevoljno pretrgal vezi z roditelji in domovino. Pripovedovala mi je o vaši blagi materi, o vas. Olga, vaša sorodkinja, je našla z novci, ki jih je podedovala po vaši materi, — moža, pa je ostavila Jelko, kakor menda veste. Kako srečen sem bil, da sem mogel vzeti milo dekle pod svoje okrilje! Pomladil sem se, slušajoč

neče biti to, kar je, akoravno se mu še sedaj na govorjenji pozna, kje je bil porojen.

Iz Cerkljan na Gorenjskem 18. januarja. [Izv. dop.] Včeraj imeli smo tukaj semenj. Prignalo se je obilo lepe, rejene živine sem, a večinoma le iz bližnjih vasij, zaradi obilih snežnih zametov. Tudi prodala se je živina jako dobro. Videti je bilo več volov, ki so bili prodani nad 200 gld. jeden. To je gotovo lepa cena. — Ves dan ni bilo najmanjšega hereda, dasiravno je naš kraj razupit, da se naši čvrsti, korenjaški fantje, včasih nepotrebno malo poskusijo, kdo je močnejši. Naj mi bode tukaj tudi dovoljeno, omeniti važno zadevo glede Kamniške železnice. V nas so velike vasi in župnije, ki imajo direktno zvezo glede vožnje v Ljubljano. Že pri poskušnih vožnjah se je pripetilo obilo nesreč, kajti vlak bode od Cernuče do Trzine vozil vedno poleg ceste. Erar odstopil je železnici toliko prostora, da se je komaj mogoče ogniti. Vsak človek previdi torej, da nam bode pozneje pot v Ljubljano zaprta, ko železnica steče. Opozorjamo torej župane, da v tej važni zadevi skupno storé svojo dolžnost, da se ta nedostatek odpravi, kakor bode mogoče in da tudi naše deželne poslance na to opomnijo. Skupnimi močmi in resno voljo se bode menda vendar kaj doseglo. Dixi.

Iz Ormoža 18. januarja. [Izv. dop.] (Ormoška kmetijska podružnica) imela je dne 11. januarja t. l. v Ormoži „Pri zlatem jelenu“ pod vodstvom g. oskrbnika Antona Jesiha svoj letni zbor, pri katerem so se povoljno rešile podružnične zadeve.

G. dr. Geršak je govoril obširno o zasajanju ameriških trt. Dal nam je tudi pokusiti vino, ki ga je dobil od tukaj vzgojenega ameriškega „Jork Madeira“.

Pokušano vino se je pripoznalo, čeravno ima še nekaj posebnega ukusa, kot dobro in tudi močno. Za rabo bode ta trta, ako pride tudi k nam trtna uš, najbolj prilična, ker rano in rada rodi. Vino ima črešnjevo rudečo barvo in še je bolj temno, ako se grozdje kvasi.

G. A. Mikl poročal je o društvenem zakladu in je bil nezadovoljen, kakor celi odbor, nad onimi udi, ki zaostajajo z uplachevanjem doneskov po več let, kar dela mnogo nepotrebnih pisarij. Ustopilo je več novih udov.

V novi odbor se jednoglasno izvolijo gg: Dr. Ivan Geršak, predsednik; Anton Jesih, predsednika namestnik; Alojzij Mikl, denarničar; Anton Porekar, tajnik in Jakob Cajukar, odbornik. Za poslanca k 67. občnemu zboru c. kr. kmetijske družbe Štajerske se izvolita: G. dr. Ivan Geršak, za njegovega namestnika pa g. Anton Jesih.

Domače stvari.

— (Za „Mir“) nabral je mej Ljubljanskimi rodoljubi gospod Ivan Hribar 173 gld. 40 kr. Naj bi ta izgled posnemali tudi drugod, kajti „Mir“, ki je največ pripomogel, da so se iz narodnega spanja probudili koroški Slovenci, zaslučuje podpore.

jo govoriti o mojem bratu, pa sem vam zavidal, ki ste jo imeli v kratkem povesti pred oltar, a meni oteti netjakinjo, ki si še nesem dosti ogrel srca na otroku mojega brata. — To plemenito in ponosno bitje ljubilo je vas in samo vas s tolikim žarom, jaz sem imel malo prostora v njenem srci. A vi pridivjate v onem času k njej, ko je po takem krasnem uspehu slonela na mojih prsih in govorila: „A njega ni tu. Milan ni prišel, on ni hotel priti. — Kaj če mi slava, kaj lovor, ko njega ni“

Vi neste znali ceniti tolike ljubezni! — A ne samo to, vi ste ji govorili razžaljive besede. — Jeli ste bili pri pameti, ko ste dirali s surovimi besedami v najsvetejša čuvstva ljubečega dekleta, ko ste sumjali o njeni ljubezni, o njenem — poštenji, ko ste porušili njen svet, ki ga je na teh temeljih postavljala. — Ali tako je v življenji! Če stopiš komu na ulici na nogo, ali pa na obleko, tvoj obraz se nabere v sladke gube, snemeš klobuk, pa veliš! „Oprostite milostiva! Ne zamerite velećenjenji! Pardon, oh pardon!“ itd. — a če bratu svojema brezsrčno poteptate nade, — ljubezen, — poštenje, — če mu z okrutno roko trgate srce iz nedrij, če mu uničite bodočnost, srečo in vse, kar mu je sveto, takrat ne iščete in ne najdete lepe fraze, da se izpričate!“ (Konec prib.)

— („Odločen korak.“) Pod tem naslovom pripoveduje včerajšnji „Slovenec“, da se je preteklo nedeljo pri sv. Jakobu, pri sv. Petru in pri oo. frančiškanih z lece čitala neka izjava, naperjena proti našemu listu, ker je v „Nedeljskem pismu“ napisal par kritičnih opomb gledé o. D. Surora, ki je pri „ofrih“ nabiral darove za svoje afriške rojake. V tej izjavi se mej drugim pozivljejo verniki, da zabranijo našemu listu razširjenje mej družine in prav goreče molijo za spreobrnjenje naše. V očigled tej izjavi konstatujemo, da vztrajamo pri svojih nazorih. Preubožen narod smo, da bi denarja pošiljali Sudancem, ko imamo vender doma robov in sužnjev v izobilji, ko se ljudstvo zaradi bēde v tolpah izseljuje v Ameriko, služiti si onkraj morja s krvavimi žulji vsakdanji kruh. Z narodno-gospodarskega, a tudi z družega stališča ne zdi se nam umestno, da se denar odvaža iz dežele in v božjih hramih radovednost pase. Sicer pa z veseljem pozdravljamo z lece v treh cerkvah prečitano izjavo, ker našemu listu ne bode škodljiva, marveč je le — priporočilo na naročbo.

— (Dolg nekrolog,) uprav demonstrativen, napisal je uradni list v včerajšnji številki o pokojnem Raimundu Zhubru pl. Okrog. Mi se sicer radi držimo gesla „De mortuis nil nisi bene“ a temu nekrologu nasproti ne moremo več molčati. Mi bi pač radi vedeli na katera fakta se opirajo uradnega lista laskavi pridevki: „unermüdt cher Fleiss, strenger Grechtigkeitssinn und unantastbare Objectivität“, v dekretu, ki se pokojniku uročil povodom umirovljenja njegovega, o njih vsaj ni niti sledu. Sicer pa je znano, da je pokojni Zhuber imel in večkrat izrekel načelo: „Jedes slovenische Blatt soll schon deshalb confisciert werden, weil es slovenisch ist.“ Te besede so karakteristike dovolj!

— (Novi pevski zbor „Glasbene Matice“.) Da po razhodu čitalniškega pevskega zbora, slovenska Ljubljana ne bode dolgo brez večjega pevskega zbora, ki bi v sebi združeval vse prijatelje slovenskega petja, to je bilo jasno slehernemu, ki le malo pozna razmere. In zares ustanovil se je konečno predvčeranjem novi pevski zbor, ki bode integrirajoč del vrle naše „Glasbene Matice“ in ki bode gotovo tudi mnogo pripomogel, da si to društvo pridobi vedno večje simpatije in širje polje delavnosti svoje. Okolu malega jedra pevcev, ki so se že dlje časa vežbali v prostorih „Glasbene Matice“ nabralo se je s časoma vedno večje število, ki je naraslo do 46 pevcev. Če se pridružijo še mnogi drugi znani izvrstni pevci, o čemer ne dvomim, imeli bomo v kratkem jako impozanten pevski zbor, ki bode dostojno reprezentoval pevsko čast Ljubljane. Nasprotniki naši pa, ki so se morda že veselili zaradi zadnjih gotovo neljubih pojav, preverili se bodo, da za stvar smo vsi jedne misli. Organizacija novega zbora je na dobri podlagi osnovana in ima v sebi poroštvo razvoja in napredka, posebno pa če se bodo novemu zboru pridružili vsi naši stari pevci, katerim ljubezen do slovenskega petja gotovo ne bode pripuščala, da odtežajo skušene svoje moči novemu podvzetju. V podrobnosti se za danes ne bomo spuščali, ker nam je obljubljeno obširneje oficijelno poročilo, katero bomo objavili v kratkem. Dostavim naj samo toliko, da bode bržkone novi zbor s sodelovanjem nekaterih znanih muzikalnih moči nastopil javno, že v teku bodočega posta, katero novico bode gotovo naše petje in glasbo čislajoče občinstvo pozdravilo z veseljem.

— („Slovenski Pravnik“) prinaša v 1. števil. nastopno vsebino: 1. Dr. F.: O rabi jezikov v naših uradih, posebnost pri sodiščih. 2. Dr. Edm. Udziel: Pravo nadzastavno po pravu avstrijskem. 3. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Dokaza po §-u 348 trg. zak. ni moči nadomestiti z glavno prisego; vrniti blago ni staviti ga na razpolaganje. b) Zastavna pravica najemodavca in zakon: Je li dopusten zastavni popis gledé na „invecta et illata“ zaradi ne še zapadle najemščinske tirjatve? c) Redno bivališče osebe, kazensko zaprte. Kazensko pravo: K pojmu „nepremagljive sile“ (§ 2. lit. g kaz. zak.) 4. Književna poročila. 5. Razne vesti. 6. Vabilo. — „Pravnik“ izhaja dne 13. vsakega meseca in stane 4 gld. na leto, 2 gld. na pol leta. Društvenina in naročnina pošilja se društvu nemu blagajniku notarju Ivanu Gogoli; a rokopisi društvu nemu tajniku in uredniku dru. Danilu Majaronu.

— (Dunajske pošte) pri zaključku lista še nismo dobili, ker ima vlak par ur zamude.

— (Iv Škofje Loke) poročajo se nam zanimive podrobnosti o ljudskem štetju. Mej drugim upisala sta se kot Nemca trgovca Pl... in J. J... o. Prvemu je tekla zibelka v Železnikih, drugemu pa v Karlovci. Pa nemški sta menda še oba britko malo kave in otrobov prodala, ker se od slovenskega našega ljudstva živita, od kar sta na svetu. Ločanom toplo priporočamo ta dva poštenjaka v primeren odpor. Saj nam ne manka domačih poštenih trgovcev, ki se svojega slovenskega jezika ne sramujejo.

— (Ljudsko štetje v Trstu.) Zadnja „Elinost“ piše: Gospodar hiše via Porta št. 551 (Kadin), do danes ni dobil niti popisne pole niti ni prišel kak komisar v hišo. Kako to vprašamo? In če se tako godi temu inteligentnemu posestniku, kaj naj si mislimo o nevednih kadinskih bajtarjih! — V hiši g. Fišnerja poleg vojaške bolnice stanuje deset slovenskih družin (40 duš.) Tudi teh se ni nikdo spomnil povodom ljudskega popisovanja, ampak popisali so jih sami — kako? si lahko vsakdo sam misli. In tako se je godilo vse vprek.

— (1788 — 1890.) Ker je baš sedaj ljudsko štetje, ni brez zanimivosti, pogledati za dobro stoletje nazaj in primerjati takratne številke s sedanjimi. L. 1788. imela je Ljubljana 11.000 prebivalcev, Zagreb 4000, Gradec 35.000, Trst 22.000. Sedaj ima Ljubljana 30.000, Zagreb skoro 40.000, Gradec 112.000, Trst pa brez okolice približno 130.000. Najmočnejše pomnožil se je Zagreb, Ljubljana in Gradec pa sta zelo jednako naraščala, oba — počasi.

— (Po ljudskem štetju) ima Reka 30.059 prebivalcev. V desetih letih pomnožilo se je prebivalstvo za 9000 duš, to je za 40%. — Mesto Pulj ima sedaj 23.019 prebivalcev, pred 10 leti bilo jih je 17.777.

— (Železniški vlak se je moral umakniti burji.) Reški brzovlak, ki je pretekli petek ob 9. uri zjutraj krenil iz Reške postaje, došel je samo do postaje Plase, kjer ga je burja ustavila, tako, da se je moral nazaj vrniti. V obče vlada že nekaj dni v Primorji neobičajno silna burja, ter je po večjih krajih upravo besnela. Jdnake zime že ni bilo od l. 1879. naprej.

— (Iz Trsta.) Ples „Tržaškega podpornega društva“ preteklo soboto bil je prav živahen v okusno okrašeni dvorani Tersicore. „Delavsko podporno društvo“ in „Tržaški Sokol“ bila sta zastopana po deputacijah. Vladal je duh prave vzajemnosti. — Prvi plesni venček plesnega odseka del. podp. društva, pri katerem se je tudi plesalo „Kolo“ bil je tudi prav dobro obiskan. Mej odmorom deklarovala je g. Majcenova, Stritarjevo „Mojemu narodu“, gospici Arko in Drenik pa sta zapeli „Sarafan“. Vse tri izvršile so z občo pohvalo svoje uloge. Prihodnji venček bode 31. t. m.

— (Novoosnovano „pevsko in bralno društvo“ na Opčini) imelo je občni zbor v nedeljo 11. t. m. Predsednikom je bil izvoljen priljubljeni domoljub g. Fran Karič; podpredsednikom g. Drašček; tajnikom g. A. Vremec, blagajnikom g. J. Daneu; v odbor pa gg. J. Vremec, Sošič J. in A. Turk. Pevci peli so več zborov, predsednik pa je nazdravil cesarju trikratno „Živio“, domača godba je svirala mej splošnim naudušenjem cesarsko himno. Nadejamo se, da bode novo društvo krepko delovalo, kakor sestrjemu v okolici Tržaški.

— (Volkovi v Zagrebu) Pretekle noči prignala je huda zima in pa visoki sneg volkove prav v obližje mesta, ter so opazili volkove v Novivsi in v Vodovodski ulici, kjer so pograbili in požrli jednega psa. Ubili dozljaj še neso nobenega.

— („Priročni zakonik“) za slovenske deželane na Goriškem je izdal g. E. Klavžar in pride že v tem meseci na svetlo. Knjiga obsega na 450 straneh v osmerki vse deželne postave veljavne za pokneženo grofijo goriško in gradiško in nekatere izmej najvažnejših državnih postav. V I. delu so upavne postave. II. del obsega gospodarstvene postave. V III. zadnjem delu so priobčene vse šolske, državne in deželne postave in važnije vladne naredbe. Gradivo je v tej knjigi lepo razvrščeno in s pomočjo kronološkega in alfabetičnega kazala je lahko najti v njej vsako postavo in naredbo. Knjiga, katera bo gotovo dobro došla vsem županom, občinskim zastopnikom, tajnikom, učiteljem, političnim uradnikom in drugim javnim opravnikom — bo na prodaj pri knjigotržci Coppag & Skertu

v Gorici na Travniku, kamor naj se pošiljajo dotične naročbe. Ceno objavimo prihodnjič.

„N. Soča“.

— (Vabilo.) Bralno društvo pri sv. Juriji ob Ščavnici imelo bode v nedeljo 25. t. m. ob 3. uri popoldne v narodni šoli redni občni zbor in „Besedo“ s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Foerster: „Venec Vodnikovih pesnij“, moški zbor. 3. Občni zbor: a) Prečitanje spremenjenih in potrjenih pravil; b) poročilo o delovanju v preteklem letu; c) volitev novega odbora; d) uplačevanje letnine; e) razni nasveti. 4. Fleišman: „Vse drobno“, moški zbor. 5. Warlamov „Sarafan“, čveterospev. 6. Slavnostni govor. 7. Dr. Ipavic: „Domovini“, zbor se samospevi. 8. Hajdrih: „Sirota“, peterospev. 9. Kocijančič: „Roženkravt“, nagelj in rožmarin“, zbor. 10. „Na straži“, peterospev. Potem prosta zabava pri g. Fr. Vaupotiči. Ustopnine ni. K obili udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Čitalnica v Sežani) priredi veliko veselico na Svečnice dan, pri kateri bode sodelovala vojaška godba iz Trsta

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Hamburg 19. januarja. Zavarovalna društva najela so poseben parobrod, da pluje križem pri Helgolandu in svari ladije, da ne vnidejo v Labo. Več ladij tiči v reki v ledu.

Palermo 19. januarja. Vsled viharja zrušila se je deloma streha pri bolnici za bolnike na očeh. Več bolnikov teško ranjenih.

Pariz 19. januarja. Zima je jako huda. V južni Francoski zamrznilo je več rek, kar že trideset let ni bilo.

Dunaj 20. januarja. „Wiener Zeitung“: Pomožnih uradov načelnik pri okrožnem sodišči v Novem mestu, Martin Mohar, dobil povodom zaprosenega stalnega umirovljenja zlati zaslužni križec s krono. — Elsner, okrajnega sodišča pristav v Škofjiloki, imenovan okrajnim sodnikom na Vrhniki.

Hamburg 20. januarja. Po poročilih iz Iquique pr plula neka jadrenica z Angleškega tjakaj še le čez 190 dni. Ta ladija je nekda probila iste viharje, kakor se domneva o Orthu. Zaradi tega je novo upanje opravičeno, da Ivan Orth še ni poginil.

London 20. januarja. Več vojnih ladij od angleškega brodograja v Tihem morju odplulo v Čile.

Razne vesti.

* (Financijska kriza v Italiji.) Iz Milana pišejo „Frankfurter Zeitung“: Kriza, prouzročena v Savoni po polomu bančnih hiš Forziani in Giusti, zadobiva veliko večje demenzije, nego se je v prvem trenutku mislilo. Oškodovanih je mnogo trgovcev, industrijalcev, privatnih oseb in javnih zavodov, in o premoženju mnogih teh odpre se konkurz. Trgovski promet v tem, na industriji bogatem mestu jako peša; preračunilo se je, da so udeleženci bančnih hiš Ponzoni, Forziani in Giusti tekom jednega leta izgubili 14 milijonov lir. — Hranilnica v Correggio ustavila je plačevanja.

* (Knez primas ogerski) kardinal Simor briga se jako malo za svetne prijatelje. Njegovo največje veselje je po zimi krmljenje tičev. Po zimski slednji dan hodi po vrtu, če mu le zdravje dopušča in posiplje kruhove drobtinice in drugo krmo lačnim tičem. Poslednji pa že tudi dobro poznajo dobrotnika svojega in se v velikih tropah zbirajo okrog njega.

* (Sneg.) Zaradi snega so se brzovlaki po ogerskih železnicah ustavili. Po nekaterih železnicah ustavljen je ves promet. — V Hercegovini, Krivoščajah in Črnigori je tudi velik sneg. V Krivoščajah so se pokazale velike čete volkov. Tudi po Italiji je v več krajih snežilo.

* (Zamenjan vlak.) Po napačni izmenjavi tirov je v Stetinu nedavno zavezil osobni vlak na kolodvor za blago, tovorni vlak pa na kolodvor za osebni promet. Mnogo ljudij je na kolodvoru pričakovalo svojih sorodnikov — nekateri celo z boketi — in so se jako začudili, zaslišavši tuljenje bikov, kruljenje prašičev in bleketanje ovac in se ni pokazal noben človeški obraz.

* (Popisovanje židov.) V Varšavi morajo se popisati do 27. t. m. vsi židje. Hišni gospodarji so odgovorni, da se kak žid ne zataji ali pa svojega rojstnega kraja ali stanu napačno ne zapiše.

* (Bolnica) v Moskvi je pogorela. Izpod razvalin izvlekli so že 14 obžganih mrličev.

* (Rokovice za plavanje.) Neki Španjolec v Barceloni izumil je rokavice za plavanje, s katerimi se jako dolgo in lahko da plavati. Prsti na teh rokavicah spojeni so jednako, kakor na nogah ptic plavalč.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenju in pomankanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim žlodec krepčujočim ter kri čistim uplivom. Cena škatljici 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekaruar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Spolnovaje prijeto dolžnost zahvaliti se vsem onim, kateri so pripomogli pouzvišati in uspešno prirediti društveno besedo dne 17. t. m.; posebno pa gospodičinam Foersterjevi, Lozarjevi in Lukmanovi za sodelovanje pri živih podobah, g. J. Medenu za prekrasno petje, njegovi hčerki gospodični Ivanki Meden za spremljevanje na glasoviru, gg. pevcem in deputaciji Ljubljanskega „Sokola“, ki je pomnožila s svojim pohodom v društveni opravi slikoviti izraz zbrane odlične družbe, izreka tem potom najtoplejšo zahvalo.

Odbor kluba slovenskih biciklistov
„Ljubljana“.

(42)

Tujci:

19. januarja.

Pri **Maličih**: Stein, Wienheim, Steidler, Wolf, Handl, Wegel z Dunaja. — Müller iz Curiha. — Dinkelspiel iz Trsta. — Leidmayer iz Grada.

Pri **Slonu**: Straksch, Nobel, Rosenberg, Maurizio, Pavbirt, Ulrich z Dunaja. — Kaiser iz Beljaka. — Kastner iz Celovca. — Böhm iz Iglave. — Tallian iz Sternberga. — Ambrožič iz Novelušine. — Berti iz Inomosta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kokalj iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

18. januarja: Ivan Dimic, puškar, 32 let, Kolodvorske ulice št. 4, za spridenjem jeter. — Marija Lavrič, paznikova hči, 3½ let, Žitni trg št. 1, za davico.

19. januarja: Vencel Kubelka, hišni posestnik, 53 let, Poljanska cesta št. 57, za otrpjenjem možgan.

20. januarja: Franc Huber, prisiljenec, 19 let, Poljanski nasip št. 5P, za jetiko.

V deželni bolnici:

19. januarja: Anton Volčič, delavec, 60 let, za jetiko.

Loterijske srečke 17. januarja.
Na Dunaji: 25, 51, 8, 67, 68.
V Gradci: 42, 5, 19, 13, 32.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. jan.	7. zjutraj.	729.8 mm.	—10.6° C	sl. svz.	obl.	2.10 mm.
	2. popol.	727.9 mm.	—4.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	729.9 mm.	—6.6° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura —7.3°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.10	90.0
Srebrna renta	91.15	91.10
Zlata renta	108.30	108.45
5% marcna renta	102.80	102.80
Akcije narodne banke	992	995
Kreditne akcije	307.75	306.75
London	114.1	114.35
Srebro		
Napol.	9.04	9.04½
C. kr. cekini	5.40	5.40
Novške marke	56.12½	56.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	179
Ogerska zlata renta 4%	103	65
Ogerska papirna renta 5%	100	90
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	113	
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfske srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Framway-društ. velj. 170 gld. a. v.	22½	

Zahvala.

Podpisani izrekajo vsem prijateljem in znancem za darovane vence, za blago sočutje in mnogobrojno udeležitev pri pogrebu našega nepozabnega očeta, gospoda

JANEZA DOLINŠKA

najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1891.

(43)

Žalujoci ostali.

Zahvala

zavarovalni družbi za življenje, **THE GRESHAM** v Londonu.

Pred štirimi leti zavaroval se je pokojni moj mož gospod Josip Pinter pri „**THE GRESHAM**“ v Londonu za pet tisoč goldinarjev za slučaj smrti.

Po smrti njegovi je zastopnik tega zavoda v Ljubljani, gospod **Guido Zeschko**, takoj izplačal zavarovani znesek.

Javno izrekam mu svojo najiskrenejšo zahvalo in najtopleje priporočam slednjemu, da se zavaruje pri tem zavodu, kajti s tem si zagotovi bodočnost rodbine svoje.

V Laškem trgu, dne 15. januarja 1891.

(38)

Ivana Pinter.

Vsem prijateljem in znancem, od katerih se nesem mogel osebno posloviti pri svojem odhodu iz Ljubljane, kličem:

Srčni na zdar!

(41)

Dragotin Hribar.

Vsprejme se

gospodična ali vdova

brez otrok pod dobrimi pogoji v službo na deželo. — Taista naj bi bila srednje starosti, izkušena gospodinja za hišo in posestvo. Umela naj bi oskrbovati družino in odgojiti otrok. — Ona, koja bi vsprejela to službo, naznači naj svoje stanovanje, natančne pogoje in naj priloži svoje sprave pod šifro A. pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(39—1)

Pri generalnem zastopu banke „**Slavije**“ v Ljubljani

(40)

vsprejmeta se začasno

dva pisarja.

Hiša št. 9 na Poljanah

(25—4)

z vrtom

v prav dobrem stanju, prodaja se pod ugodnimi pogoji. — Natančno pove gospa Jekl v dotični hiši.

(31—2)

Društvena tiskarna v Celji.

Udano podpisani usojam si slavnemu občinstvu, cenjenim pisateljem in založnikom, trgovcem, podjetnikom in učiteljem i. t. d. svojo popolno novo, z vsemi modernimi pripravami založeno tiskarno toplo priporočati za napravo tiskovin vsake vrste. **Cene primerne.** Delo fino, okusno, po najnovejših uzorcih. Postrežba točna.

Ob enem tudi vabim k nakupovanju **papirja, pisalnega orodja, mašnih knjig** i. t. d., vse po zelo nizkih cenah.

Z velespoštovanjem

Dragotin Hribar

v Celji.

(36—1)

Razglas.

Županstvo v Šturiji javlja, da bode **letni semenj**

v soboto 31. januarja t. l.

(pred Svečnico).

(37—1)

V najem se odda gostilna v hiši št. 80 v Kostanjevici

obstoječa iz treh sob, kuhinje in kleti, potem živinski hlev in svinjak in po razmerah tudi kovačnica na več let. Gostilna stoji na lepem prostornem kraju zraven državne in okrajne ceste, katera pelje k c. kr. sodišču. V gostilni se toči vino in žganje in je tudi c. kr. trafika poleg. Pogoji se izvedo pri podpisanci.

Anton Kerše
posestnik.

(34—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Br. 114.

Natječaj.

U smislu zaključka občinskega zastupstva od 15. decembra 1890 razpisuje se ovim natječaj za mjesto:

1. občinskega likvidatora

koji se ima baviti likvidacijom prigrada občinskega zemljišta, sa godišnjom nagradom od forinta 600— a. vr. i 5% od likvidacija faktično realizovanih; i za mjesto

2. občinskega zemljišmerca

kojemu će biti zadaća izmjeriti i procjeniti občinska zemljišta prigradjena iza izmjerenja god. 1882. dotično u onih županijah, u kojih nije izmjerenje provedeno, sa godišnjom nagradom od forinta 600— a. vr. i 5% od likvidnog dotičnog kapitala novo izmjerenih občinskih parcela.

Molitelji imadu podnesti svoje molbe podpisanomu glavarstvu **do 15. febrara 1891**

i dokazati sve one prednosti, koje se zahtjevaju za takve službe: kao nauke, dosadanju praksu i. t. d.

Uredovni jezik ove občine jest hrvatski.

Glavarstvo občine Kastav

dne 15. jenara 1891.

Glavar: **Munić s. r.**

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, služem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikiosti po 60 kr.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (471) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu na Koroškem** C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Šavnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Wario; v **Rudolfu** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „**Národne Tiskarne**“.